

DEBRECZENI LAPOK

ELŐFIZETÉSI-ÁR:

Egész évre 2 frt
Fél évre 1 „

Vidékire egész évre 60 krajzárral több.

Hirdetés árak egyezség szerint. — Nyilttér sora 10 kr.

Főszerkesztő:
JÁNOSY ZOLTÁN.

Felelős szerkesztő:
THAN GYULA.

Kiadó és laptulajdonos:
SCHWARZ I. IMRE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Debreczen, Széchenyi-utca 1813. szám.

Minden e lap szellemi vagy anyagi részét illető küldemény ide intézendő.

A DEBRECZENI LAPOK megjelenik minden vasárnap.

Egyes szám ára 4 kr. Kapható minden tőzsdében

Az utcák rendezése.

— Interpelláció Debreczen városához. —

Debreczen, febr. 25.

Jól tudom én, hogy Debreczenben tömérdek a tenni való. Azt meg éppen bőségesen látom, hogy a város hatósága nagy barátja a konzervatív haladásnak és hajlandó kőbe vésní cselekedeteinek jel-szavául azt a mondást, hogy: „lassan munkálkodjál, tovább élsz.“

Hanem azért mégse tudok belenyugodni abba a siralmas állapotba, hogy Debreczent immár sokalta kisebb városok is megelőzzék — óh a világért sem a drágaságában, hanem a városias rendezettségben és a modern fejlődési módok gyors kiaknázásában.

Bátor vagyok tehát a fölötté sok égetően sürgős kérdés közül egyet felszínre emelni, tisztelettel meginterpellálván nemes Debreczen városa hatóságát: van-e tudomása arról, hogy léteznek Debreczennél szegényebb és kisebb városok, sőt a nagy kálvinista Róma vagyoni és kiterjedtségi viszonyaihoz képest valóságos városkák, melyekben régóta van, a mi Debreczenben nincs és viszont nincsen, a mi Debreczenben meg van? Csak az a kár, hogy azokban a városkákban minden, mi van: a lakosság javára van, a mi pedig nincs, — az szintén a lakosság örömeire nincs. Ellenben Debreczenben megfordítva áll a dolog,

Minek rekrimináljak ezerféle panasz-szal? Vizvezeték, helyi közlekedés, piaci rendetlenségek, vízhiány, porbőség, rossz

kövezet, sötét világítás, — mindezek olyan kísértetek, melyeket immár a legparlagibb ezermester is játszva idézhet fel a város fejlődésének elintézetlen ak-táiból.

Én ezuttal csak Debreczen utcáinak mizerábilis állapotáért interpellálok — a tisztelt várost.

Vajjon nincs-e még itt az ideje, hogy Debreczen utcáit nagyvárosias alapon rendezzék?

Először is el kell keresztelni utcáinkat, a hagyományok tiszteletben tartásával, de történelmi, egyházi és kulturális kegyelet figyelembe vételével. Az utcák neveit aztán minden utca sarkán táblákra kell kiszögezni. Továbbá minden utca házeit külön-külön kell megszámozni.

Erre következik az utcák jobb világítása, némelyeknek újra kikövezése, mások kövezésének teljes befejezése. Az a halálos veszedelmű portenger, mely a Hatvan-utcát, a Csapó-utcát, sőt Debreczennek csaknem minden utcáját elárasztja, oly merénylet a közegészség ellen, hogy a főkapitányságnak karhatalommal kellene a várost ez állapotok megszüntetésére rákényszeríteni.

És ugyan történik-e ezen a téren valamelyes jóakaratu kísérlet? Szó sincs róla. A város beledugja böles fejét a homokba és követi a strucz madár ösmert politikáját.

Igy történhetik meg aztán, hogy Debreczenben még ma is javában dul az új építkezéseknél a pinczelakás-rendszer divatja,

holott a pinczelakásokat már a világ minden modern városában tiltják és üldözik.

Nem érzi-e magát a város arra hivatottnak, hogy a magánépítkezésekbe a közérdek szempontjából beleavatkozzék és az egészségre fölötté káros hatású pinczelakások építését megakadályozza?

Mindezekre a kérdésekre nem kívánok írásbeli választ. Hanem igenis szeretném, ha a téli estéket a városi tanács hasznos tanácskozásokra használná föl és tavasszal a város fejlődése érdekében, üdvös reformokkal állana elő.

Szemlélő.

A nőipar.

A nőipar nálunk, különösen a magyarságnál, nagyon alantas fokon áll. Az a felfogás, mely társadalmunkban általában uralkodó az iparosi pálya tekintetében, hatványozott mértékben uralkodik a nők között a nőiparra nézve.

A nők foglalkoznak ugyan mindenféle munkákkal, de csak a saját házi szükségleteikre. Iparszerűleg ritkán találunk még nálunk nőipart, legfeljebb csak háziipar alakjában a szegény falusi népnél.

Szász testvéreink dicséretére legyen mondva, ott mindinkább hódít az üzletszerű nőipar, nem derogál a jobb családok nőinek sem, holott mi megszoktuk már, hogy azok a nők is elhagyják, kik hajadon korukban arra voltak utalva s férjhez menve egy szegény iparoshoz, vagy 4-500 frtos tisztviselőhöz, már méltóságukon alulinak találják azzal foglalkozni s így a ház fentartásához hozzájárulni.

Innen van, hogy nagy az idegen beho-

T Á R S Z A

Csók-próba.*)

Szép ajkad oly parányi,
Mig rátapad szemem,
Egy csók se férne rá tán,
Azon töprenkedem.

De, ahogy nézem, nézem,
Ajkam vágytól eped,
És úgy szeretnék tenni
Egy kis próbát veled.

Oh, engedd lányka, s meglásd:
Ezermester vagyok,
Ajkadra, bár parányi,
Ezer csókot adok!

Luby Sándor.

Mámor.

Nem a bortól vagyok részeg.
Más mámor az, amit érzek,
Szemeidnek tüze, lángja
Hozta vérem forrongásba.

*) Mutatvány szerzőnek „Álmok az üdvörl" című, legközelebb megjelenő költemény-kötetéből. —

Ha bortól esip be az ember,
Alszik egyet s másnap reggel
Józsansága újra megtér,
Lecsöndesül benne a vér.

Hejh, de én szerelmi mámort
Ittam szemed sugarából,
S nem mulhatik ez előbb el.
Csak a végső szivveréssel!

Luby Sándor.

Az utolsó órában.

Bárdódi Géza.

I.

Sűrűn hullott egész nap a hó. Az apró csillogó pelyhek megszállották az imént még sáros földet. Amonnan a havasokról éles, metsző szél kerekedett s megfagyasztotta a havat. A nap fázósan huzódott a szürke felhők mögé s csupán egyszer bukkant ki. De a sugározón im' millió kristályon tört meg s a vakító fehérség szírvány színben ragyogott. Egyszerre sötét lett s eltűnt a fénycsillogás. A fekete éjéből azonban még erősebben kivált a hó fehérsége.

A város utcáin kigyultak a gázlángok s a kirakatok fényben usztak. Az emberek

lábai alatt csikorgott a hó, de azért jóleső örömmel, vidám arccal siettek hazafelé. Nem is érezték e dermesztő hideget. Otthon ölelő karok mosolygó gyermekarcok s a barátságos hajlék meleg, édes levegője várt mindenkire.

A székesegyházban komoly, mély hangon megkondult a harang s végig zugott az egész városban. Ekkor im' ezer meg ezer apró gyertya ragyogott fel s körülötte szőke angyalfejek bámultak. A csillogás, a sugárzás beborította őket. Oh mily öröm volt mindenütt. Karácsony estélye van.

Lássad uram, itt egy sötét, penészes, keskeny kis szoba.

Semmi dísz a falakon. Butorzata is csak egy asztal, meg egy szék. A szegletben rozszant ágy, melyen emberi lény vergődik. Kínosan közd a halállal s úgy ragaszkodik még az élethez. Nyomor, elhagyatottság ott rezeget az arcán. Halk sóháj röpven el ajkáról, mintha egy egész élet szenvedései volna abban kifejezve. Az egykor oly szép női arc eltorzul, gyöngyöző veríték lepi el márvány homlokát. Fél egyedül meghalni. Csordultik kell, hogy kiürítse a szenvedések poharát, mint ahogy kiürítette az élvezeteket is. Elvezetek . . . Mily emlékeket idéznek föl lelkében.

Szép volt fekete szemében a büvölő

zatal nőiparcikkékben is. Fehérneműket millió számra importálunk külföldről, holott itthon is készülhetnének. És így van ez nagyon sok olyan cikkknél, melyeket a nők átszva készíthetnének.

Nem ritka eset, hogy cseh nők házalni járnak mindenféle csipkékkel s harisnya szegélyekkel, melyeket nőink szívesen vásárolnak, a helyett, hogy ezzel a szegényebb középosztályú nők otthon foglalkozzanak.

De ezt az egyet csak például akartuk felhozni. Ilyennel talán százal is szolgálhatnánk. Pedig a nőnek hivatása volna megkönnyíteni a család fentartását és pedig nemcsak takarékosság, hanem saját becsületes keresete által is.

A munka nem szegény. S vajjon nem nagyobb tisztelet-e egy nőnek, bármily állásu is legyen az, ha utalva van rá, ha egyik vagy másik iparral foglalkozik szabad idejében, melyet aztán a kereskedő átvesz tőle, — semmint ha látja, hogy a férj nem kereset eleget családja tisztességes fentartására és inkább adósságba vergődik?

Nem lenézést és kicsinylést érdemel az a nő, a ki nem törődve elfogult társadalmunk előítéletével, igyekszik saját keze munkájával megkönnyíteni családja terheit, hanem tiszteletet, — mert az ilyen nő nevelhet csak józan és erős nemzetet.

Az ily család többnyire rendezett vagyoni viszonyok között él, nem szűkölködik s rendszeren boldog is, férj és nő becsüli egymásban a munkát is.

A nőipar terjedésének azonban nagy nemzetgazdasági előnyei vannak, el is tekintve attól, hogy ily nő, becsülve a munkát, nem fogja kicsinyelni, fiát ipari pályára is adni, nagy előnye az, hogy itthon marad a tenger pénz, mely jelenleg külföldre vándorol női iparcikkéért.

Lám, Olaszországban és Svájcban a szalmafonással csak nők foglalkoznak, — Franciaországban a selyemszövőök mind nők, Csehországban minden polgári nő társa egyuttal férjének üzletében is. Miért kicsinyeljük csak mi a munkát? Miért is ne haladhatnának a mi nőink is az iparral.

Melyik fürdőre menjünk?

— Jó tanácsok. —

Barátaim és barátnőim unszolására (?) elmondok néhány jó tanácsot, mely talán jó szolgálatot tesz egyik másik helyt, ahol a férj vagy papa még nem fásult el egészen, vagy ahol a hölgyek és férfiak nem adták fel teljesen a reményt hogy a fürdőben megtalálják azt, amit keresnek.

Maradjunk lehetőleg a hazai fürdőknél.

mennyország, a pokol minden égető tüze ott ragyogott. Elkárhozott, a ki egyszer belenézett azokba. Az udvarlók rajongva veték körül és ő hidegen, megvetőleg fogadta a tömjénezést, a bálványozást. Becsvágyát ez nem elégitette ki.

Föllépett a szinpadra, énekesnő lett. Mikor először megjelent ragyogó, tündöklő szépségében a közönség előtt, ez elragadtatva tombolt, tapsolt. És következtek diadalmas napok. Szépségével mindenkit meghódított. Koszorúk, ajándékok egész özöne hullott lábaihoz s a hódolók serege nagyobb lett. Dicsőség vette körül, de nem szeretet. Ennek hiányát nem érezte. Pedig mindaz, a mi környezte, hazug látszat volt, mert csak szépségéért lelkesedtek, a művészetét titokban nevelték, gunyolódta felette. Ha csak egyet tüntet ki a hódolók közül, — megváltozik minden.

Es megváltozott . . .

II.

A nő lehunyja szemeit, maga előtt látja az örvényt, a hová kérlelhetlenül besodorta hideg szíve, melylyel szeretni nem tanult meg soha.

Karácsony estéje volt éppen. Mily fényes mily gyönyörűsége. Boldognak érezte magát. El volt halmozva drága ajándékokkal. Azok ott voltak együtt a karácsonyfán. Tapsolt,

Ha Marillavölgybe vágyódnak hölgyeim, panaszkodjanak minél többször idegességről. Tessék mellette egy kicsit köhögni, jobb kezét pedig a tüdő tájékára tenni. Feltéve, hogy t. férj nem siket vagy vak, fel fog neki tűnni ez az abnormalis állapot. Elmondja az orvosnak, kinek ezuttal eszébe fognak jutni Marilla fenyvesei s ha csak valami boszantó pech közbe nem jön; biztosra veheti, hogy július első napjaiban férje vérző szívvél bár, de titokban mégis a szalmaözegegyes aranynapjaira gondolva, el fog bocsátani oda, ahol hús fák árnyékában gondolkozhatik. e módszer czél-szerűsége felett. Nem hangsúlyozhatam eléggé, hogy ügyesen kell köhögni, különben azonnal észreveszi a férj, hogy komédia.

Buziást legkönnyebben elérik azok az asszonyok, kik elfelejtették férjüket családdal megajándékozni. Tanácsosal e térer nem szolgálhatok, de tapasztalat bizonyítja, hogy a házasság 5-6-ik évében minden férj beleegyezik Buziásba, bizva a park közepén fellállított híres gólya csalhatatlan hatásában.

Tátra-Füredet elérik egy kis hipochondriával. Hogy nagysád férjét meggyőzze hipochondrikus természetéről, elég két három napig az ő jelenlétében semmit sem enni; mikor azt kérdezi: hogy aludtál édesem? azt felelni: „Oh, az elmúlt ifjúság vissza nem tér”; többször hangosan felsohajtani, lehorasztott fővel a kertben sétálni (ha van) ha nincs: Eötvös Karthauzját kézben tartani, mikor este a kaszinóból hazatér. Ez elegendő s ön júniusban a legnagyobb passzióval fogja a tátra-füredi Anna-bálban nem létező gondjait elúzhetni.

Sokkal könnyebb Herkules fürdőbe jutni. Tessék egy kicsit bízogni, esetleg arról panaszkodni, hogy jobb kezében erős rángatózást érez. Ezt azonban nem szükséges feltűnően csinálni. Sokkal ajánlatosabb társalgás közben egy félig elfojtott, de azért elég hangos jajt kiáltani, a mi okvetlen szánalmat gerjeszt egy érző férj szívében. S ez a szánalom egyenesen Herkules fürdőbe visz, de nincs kizárva, hogy a takarékos férj Russandát ép oly jónak tartja reumatikus bajok ellen s akkor elesnének azok a mindennapi híres tánczok a gyógyteremben, a mitől Isten mentse a hölgyeket, ha csak nem vágyódnak mindennap a kólo andalító zenéje után.

Az erdélyi fürdőkre, Tusnádra és Borszékre a hölgyek nem szoktak ezen vidére kíváncsítani. A hideg vízgyógyintézetekbe különben is inkább az asszonyok küldik a férjüket, mint megfordítva. Fin de siècle.

A kisebb felsőmagyarországi fürdőket: Lucsivna, Stósz, Vihnye stb a legváltozatosabb pszicho- és physiologiai okokból ugymint kisebb foku idegesség, szerencsétlen szerelem, unalom, változatosság és vérszegénység, szokták felkeresni. Tessék ezek közül valamelyiket

előg hihető módon alakítani s nincs semmi kétség, hogy papájuk vagy férjük elereszti.

Bárta a halavány leányok hazája. Ha tehát odakiváncsognak a lengyel zsidók közé, fiatal hölgyeim, tessék minél többször a tükör elé állani és mélyen sohajtva így szólni:

— Milyen sápadt vagyok megint.

Kétszer, háromszor nem fogják figyelembe venni de mikor tizedszer mondják, akkor már a mamának is fel fog tűnni, végre a papa is megijed, milyen sápadt az ő leánya s akkor már tessék a koffert is esomagolni.

Legkönnyebb a híres világfürdőkre eljutni. Vegyük például Marienbadot. Nagysád egy szép reggel, ugy elseje és ötödike között, mikor legjobb kedve és legtöbb pénze van ura és parancsolójának, félig busan, félig nevetve azt mondja, hogy valamennyi ruhája szűk. Ha ezt tudja, kapcsolja össze egy kis asthmával, vagyis minden második szó után akadozzék, akkor már biztosan veheti, hogy a nyarat a világ legkövérebb emberei között fogja töltetni.

Még egyszerűbben jutnak Karlsbadba.

— Nincs étvágyam! Ah, pedig igen éhes vagyok. Mi lesz az én gyomrommal?

Ezt a thomát tessék két hétig variálni s akkor e jutnak Karlsbadba.

Hátra volnának még a tengeri fürdők, melyeknél azonban a theoria még a szokottnál is szűkébb, miután ezekhez sokkal több pénz kell, mint minden egyéb fürdőhöz . . .

—r—s—

Zöld Mihály tanácsnok temetése Abbáziaiban.

Abbázia örök zöld bokrai között emelkedik egy frissen hantolt sir. Egyszerű, számára faragott fejfa jelzi, hogy alatta Zöld Mihály tanácsnok alusza örök álmát. Utolsó kívánsága, utolsó óhaja volt az, hogy Abbázia virányos földjében temessék el. Huszonnégy óráig tartó szenvedés után hunyta örök álmra szemeit s ez idő alatt jó részt eszméletlenül volt. Akkor mondta alig hallható, szakgatott hangon a közelében álló kezelő orvosnak:

— Tudom, hogy végem van, hogy meghalok. Ne vigyenek sehová, temessenek el itt a pálmák, a virágok között.

Halála csendes, megható volt. Széjjel nézett a szobában, nagyot, mélyet sohajtott s aztán lehunyta szemeit, többé nem szólt semmit, — meghalt.

Egész nap jöttek, mentek a sürgönyök. A halál híre megmozdította az egész Fiumét. Minden ugy volt elrendezve, hogy Zöld Mihály tanácsnokot Fiumében fogják eltemetni. Ilyen értelmű sürgönyt kapott Simonffy Imre

tánczolt, mint egy gyermek s ott voltak mindazok, a kik neki ezt azt örömet szereztek és mindenki egy-egy hízogó szót mondott neki. Aztán egyenként távoztak. Legutoljára maradt egy ifju. Oda lépett hozzá s megfogta a kezét. Meghatott hangon szólott, de megcserdülő hangjában érezni lehetett a valót, az igazságot.

— Hallgasson meg Milli! Én nem ígérhetek fényt, dicsőséget. Nem adhatok gazdagságot, de melegen érző szívem, szerelmem boldog étellel kárpótolhatja. Az az út, melyen halad, rövid lesz, melynek végén a szenvedések és megaláztatásoknak egész sora vár. Nem művészetért rajongnak, hanem csábító szépségéért. A boldogságot, a szeretetet nem ilyen körben lehet föltalálni. A családi élet csendes, de ott nincsen hazug hízogás, hanem őszinte szeretet. Milyen boldogan élhetnének együtt, csakis egymásért élve.

S ő felkaczagott.

— Nevetni való ifju. Én, kinek egy molyáért százan meg-százan késznek vagyont, életet, mindent feláldozni, vonuljak vissza a családi életbe? Ne törődjek egyébbel, mint a családi kör apró gondjával? Nem kaczagni való ez?

Es kaczagott egész lelkéből. Az ifju meg volt szegényitve. Nemes szívének tegjobb érzelmét sértette meg ez a gunyos beszéd, ez a

fölhangzó kaczagás. És a mélyen érző szívének kétszeresen fáj az a sértés, melyet szerelme okozott neki. Hagyta sajogni a fájdalom alatt és még csak annyit mondott a szivtelen nőnek reszkető ajakkal:

Jöhet idő, mikor egészen elhagyatva, szegényen fog küzdeni az élet nyomorával, gondoljon akkor arra a mit most mondtam bármily távol s legyek, hívására megfogok jelenüni. Lábai elé fogok akkor borulni s megfogom csókolni azt a kezét, a mely most oly könyörtelenül eltaszított magától . . .

Emlékszik, nagyon jól emlékszik minden szavára s ő hagyta távozni az ifjut, a igazán szerette. Fásult szíve nem indult meg ennyi szeretett látásán. Hiszen nem tudott volna élni udvarlók nélkül, — megszokta a hízogásukat. Aztán a lapokat, melyek egész hasábokat szenteltek az ő magasztalására, hogy tudta volna nélkülözni egy napig is. Ez volt neki az életcélja, erre vágyódott. A dicsvágy elragadta s nem tudott annak ellentállani. Azonban ő nem volt hivatott a művészetre, őt csak nagyravágyás, a hir csábította, de nem a művészet iránti lelkesedés, szeretet. És meglakolt érte.

III.

Mily könyörtelen a sors. Most itt fekszik csupasz szalmazsákon, egyedül, elhagyottan. Nincs senkije, a ki egy pohár vizet nyújtson

kir. tan. polgármester is s Debreczen város küldöttsége is ezzel a tudattal ment Fiuméba. Vértessy István főjegyző, Király Gyula tb. tanácsnok szombaton reggel 6 óra tíz perczkor érkeztek Fiuméba, ahol az állomáson Körössy Sándor dr. tanár, várta őket.

Az állomás előtt elterülő térséget tenyérnyi vastagon fedte a hó, amely azonban délig egészen eloszlott. Az érkező küldöttségi tagokat Körössy Sándor dr. üdvözlölte s kalauzolta az „Európa“ szállodába. Ugyanott referált arról, hogy Fiumében milyen előkészületek és intézkedések történtek az érdemeiben gazdag tanácsnok, Zöld Mihály temetésére.

Fiume egész lakossága készült a temetésre. A városi hatóság testületileg jelenik meg s valamennyi egyesület a lobogója alatt vonul ki, míg a temetésen a városi zenekar fog gyászdalokat játszani s a fiumei magyar daloskör gyászdarabokat énekelni. A temetés a fiumei korzon vonul végig, ahol gyászlombokat huznak fel a házak tetejére a temetés időtartama alatt. Körössy Sándor dr. tanár megemlégette azt is, hogy amennyi en nem tudta azt, hogy Zöld Mihály tanácsnok református, a vagy kathoikus vallású-e, úgy intézkedett, hogy mind a két temetőben sirt assanak, ne hogy e miatt aztán fennakadás történjék.

Vértessy István főjegyző és Király Gyula tb. tanácsnok Körössy Sándor dr. tanár kíséretében ezután kocsiárral mentek s átmentek Abbaziába, hogy Zöld Mihályt a ravatalon meg-egyszer lássák s azután a holttest Fiuméba való átszállítására a szükséges intézkedéseket megtegyék. Múltán lepte meg tehát őket mikor a kezelő orvos kijelentette és egyuttal kérte a küldöttség tagjait, hogy mondjanak le a holttest átszállításáról, ez nem történhetik meg. Kérte a küldöttség tagjait, hogy maradjon lehetőleg titok, hogy Abbaziában halott van, mert ha az ott üülő betegek ezt megtudják, elutazik onnan mindenki.

Szigeti Márton dr. kezelőorvos kü önben számitott az utólagos jóváhagyásra és Abbaziában a Monte maggiore hegyoldalán fekvő temető halottas házában terítette ki Zöld Mihályt

A küldöttség tagjai és Körössy Sándor dr. méltó meglepetéssel fogadták ezt a kijelentést, mert így a Fiumében tervezett impozáns temetés minden előkészület megvolt. Mindennek daczára, hogy a kezelőorvos kívánsága szerint megegyeztek s az Abbaziában egész titokban tartandó temetésben megnyugodtak, tették azért, mert a mi szeretve tisztelt tanácsnokunk holtteste akkor még teljesen összeesett s feloszlásnak indult.

Mikor a küldöttség tagjai felmentek a Monte maggiore hegyoldalán fekvő temető halottas házába s meglátták a ravatalon Zöld Mihály holttestét, néma csend következett be, s valamennyiüknek köny gyült a szemébe.

Azután táviratilag értesítették Ciotta Jánost, Fiume polgármesterét, hogy elvárhatatlan akadályok miatt Zöld Mihály tanácsnok holttestét nem vihetik át Fiuméba s a temetés délután négy órakor a legnagyobb titokban lesz. Mindez azonban nem zárta ki, hogy Fiume közönsége ezt mindjárt megne tudja s százával ne üljenek hajóra, hogy a temetésre Abbaziába menjenek.

Ugy is történt. Fiume város hatósága testületileg rendkívül nagy és intelligens közönség hajózott át szombaton délután Fiuméből Abbaziába. Megérkeztek apró csoportokra oszlottak széjjel és úgy bujva a pálmák között mentek a halottas házhoz, nehogy az Abbaziában üülő betegek megtudják, hogy halott van s temetés lesz. Az egész temetés olyan titokban történt meg, hogy Abbaziában üülő Steinfeld Mihály sem tudott arról semmit.

A halottas ház mellett ásták meg a sirt, a mely köré nagy és diszes közönség gyült össze. Négy órador a koporsót kihozták a halottas házból s Schmiadt fiumei ref. lelkész megtartotta halotti imáját. Ezután Vértessy István, Debreczen város főjegyzője lépett a koporsó mellé s a következőket mélyen megindult hangon mondotta el:

„Debreczen város küldöttsége, keserű édes kötelesség teljesítésére jött el e virányos vidék csendes temetőjébe. Ami ebben a kötelességteljesítésben édes, az a tudat, hogy megadatott nekünk, Debreczen város küldöttségének, az elhunyt tisztviselő társainak a mód, hogy mi tehetjük sirba korán elhunyt, forrón szeretett pályatársunkat.

Régi és új hazánk üde levegőjétől jött gyógyulást várni és remélni. Ez a hó óha és vágya nem teljesedhetett be, meghalt. Mi nem csak önzetlen jó barátot, de jeles tehetséget is veszítettük benne, a ki oly őrült hagyott hivatalában maga után, a mely hamarosan alig lesz pótolható.

Debreczenből, az ő szeretett otthonából jöttünk ide, hogy a nemes város közönségének nevében e koszorút koporsójára tegyük. Magunkal hoztuk, kifejezést adunk annak a rokonszenvnek, szeretetnek, a melylyel a város közönsége az elhunyt iránt viseltetett; kifejezést adunk annak a részvétnek és fájdalomnak, a mely e város közönségét a történetlen buzgalmu, ambiciózus tisztviselő halálával érte.

Messze az ő szeretett városától, itt az örökzöld, a virányos vidék csendes honában legyen neki könnyű a föld s nyugodjék békében.

Szem nem maradt szárazon, mikor Vértessy István a meghatottságtól részkető hangon tartott beszédét bevégezte, amely után bucsuztatót Fiume város alpolgármestere Gelletich tartott olasz nyelven.

Ezután a koporsót leeresztették a sirba

s behantolták. A küldöttség tagjai Debreczen város közönsége, az elhunyt tisztviselő társai és barátai nevében utolsó „Isten hozzádot“ mondtak s azután hajóra szállva visszatértek Fiuméba.

Messze idegenben, Abbazia virányos földjében nyugodjék békében városunk derék munkása.

Az elhunytak temetésén fiumei barátai nagy számban jelentek meg.

A fiumei hatóság szivesközbenjárásával az utolsó órákban kieszközölték a halottnak Fiuméba való szállítását, mert Debreczen város polgársága kívánta, hogy ha már érdemes és tehetséges tisztviselőjük nem nyughatik a debreczeni sirtkertben, legalább magyar földön nyugodjék és ne Ausztriában. Fiume határán, a Giardino Publikónál nagy néptömeg várta a menetet. A Deák szállónál a debreczeni kirándulásban résztvevő fiumeiek, csaknem teljes számban, a tüzoltókkal és városi bandával és teljes diszben kivonult rendőrséggel várakoztak. Zöld Mihály holttestét azonban nem hozták be Fiuméba, hanem Abbaziában temették el. Az utolsó perczben érkezett hírre, a kik értesültek, kocsi hajtottak ki Abbaziába. Ott voltak: Debreczen város képviselőiben Vértessy István főjegyző, Király Gyula tanácsnok és Könyves Tóth Sándor. — Fiume képviselőiben Brelich tanácsnok, Gelletich János városi képviselő, Biscontini rendőrkapitány, továbbá a fiumei magy. daloskör, Berghoffer József dr. alelnökkel, Nicolaki Effendi török konzul, Körösi szerkesztő, stb. Koszorukat helyezték a koporsóra: a debreczeni városi tisztviselők (a munkás tanácsnoknak; friss élő virág, nemzetiszín és gyászszalaggal); Körösi és neje (az elhunyt jó barátának, fehér szalag); Fiume városa (fekete). — A sírnál Schmidt lelkész megható szavakkal méltatta az elhunyt érdemeit: az emelkedett szellemű szép imádság után Vértessy főjegyző magyarul, majd Brelich Ernő olaszul bucsuzott el a drága halottól.

Béke lebegjen hamvai felett.

Debreczeni hírek.

* **A férj után a halálba.** Pócsi Gáborné, a kereskedelmi és iparbank épülete házmesterének neje, férje halálán, aki 7 gyermeket hagyott maga után, akik közül a legidősebb 12, a legkisebb pedig másfél éves, — annyira elkéseredett, hogy a férje számára hozatott orvosságokat megitta s annak következtében a Dr. Balkányi Ede és Dr. Popper Alajos gyors orvosi segélye daczára meghalt. Pócsiné az ugyanazon udvarban lakó dr. Nágel Zsigmond fogorvostól kért altató szert, de az orvos nem adott neki s így valószínű, hogy nemcsak az orvosságok, a melyek sokkal csekélyebb méreg tartalmúak, semhogy halált hozók lehetnek volna, hanem valakitől kapott méreg okozta a halált. Két ravatal volt egymás mellett s hét árva sirt az egyszerre meghalt szülők koporsójánál. A temetés szerdán délután őrjási részvét mellett folyt le. Közel négyezer ember vett azon részt s alig maradt szem szárazon, mikor a két halottas kocsi boritva a koszoruk nagy számától csendesen megindult. Az árván maradt hét gyermeket jólelkű emberek vették pártfogásuk alá.

* **Husfogyasztás Debreczenben.** Ismét egy kis statisztikával fogunk olvasóinknak szolgálni, a mely azt hisszük még sem lesz teljesen érdektelen, miután éppen azt mutatja ki, hogy Debreczen városban, a hol annyi a poczakos, kövér, egészséges ember, a melyből okvetlenül arra kell következtetni, hogy sok huszt fogyasztanak, mennyi huszt fogyasztottak el az elmúlt 1893-ik év folyamán. Fogyasztásra levágott 39 bika, 668 ökör, 3674 tehén, borjú 7060, bivaly 139, juh 2495, bárány 1200 és sertés 18,132 darab, a mely összesen a szárnnyasok és vadak kivételével 33,347 darab. Ebből tehát világos, hogy városunkban oly nagy a huszfogyasztás, hogy ebben a tekintetben is az országban az elsők között áll.

* **Az elfogott fiók tolvaj.** Régen kíséretét már városunk kis kereskedőit egy ügyes betörő, rafinírozott tolvaj, aki meglepő vakmerőséggel lopott meg vagy tizenhat kereskedőt, magával vivén azoknak még a pénzes fiókjait

égő szomja esillapítására. Nincs a ki vigasztalja ez utolsó órában.

Ejjel van. Az utczán égő lámpa oda világít éppen szobájába. Tudja, hogy ma mindenki örül, boldog. Karácsony estéje van. — Mennyi örömet hozott neki egykor ez a nap és mennyi boldogságot temetett el egyszerre. Oh, miért hagyta távozni azt az ifjút. Most ott ülne körében s gyönyörteljes boldogsággal nézhetné az aranyfejú gyermekek végtelen örömet.

Szívére szoritja a kezét. Emlékei ismét más jelenetet idéznek elébe életéből. Árnyak rajzolódnak le előtte. S a lámpafény mellett oda képzelet magát ama estélyre, hol ugy vették körül a hódolók, mint a méhek királynőjüket. Ott egy magas barna ifju az, kit akkor látott először s a kit kitüntettet a többi közül.

S akkor egyszerre megváltozott minden. Mily napok következnek ezután? Mint hagyták el egyenként az udvarlók, mint huzták le a lapok játékát, mint nevezték rikácsolásnak a hangját. Hogy kaczagott mindenki, még az a magas barna ifju is. Ő a legjobban. Lelkeltett lépnie a színpadról, mert tovább nem tudta tűrni a megaláztatást. S aztán következtek a nyomor és kétségbeesés napjai. Dolgozni nem tudott, mert nem értett hozzá. Gazdag urak tettek neki ajánlatokat, melyek a vért arczába kergették s volt még ereje büszkén el-

utasítani azokat . . . nem bukott el, De mivé lett?

Ime most az utolsó órában fordult ahhoz az ifjuhoz, ki mindezt megjósolta. Irt neki. Vajjon el fog jönni? Megígérte akkor . . .

A nő alig lélezkzik már. A mult emlékei kimerítették erejét egészen. még sóhajt egyet-egyét. Mély csönd lesz a kis szobában, semmi nesz.

Egyszer csak léptek közelednek. Az ajtó telpattan. Egy ifju lép be és odarohan az ágyhoz. Későn jött, a nő már kiszenvedett; megragadja a nő lecsüngő kezeit. Oh, mily hidegek azok. Letérdel az ágy elé s kezd beszélni hozzá. S kikel az istenség ellen, mért rabolta el őt . . . majd csöndesen suttog szerelmes szavakat.

Feje oda hanyatlik a halott kezére . . . és zokog, zokog.

Künn végig zug még egyszer a harangszava s aztán csendes lesz minden. Az apró gyertyák kialusznak, eltűnik a ragyogás mindennütt. Az angyalfejek ott nyugosznak fehér párnáikon s rózsás arcaikon az álom édes boldogsága tükrözik vissza. Hópelyhek sűrön szállonganak a fagyos földre s ott benn a házakban boldog emberek örvendeznek.

Karácson estéje van.

is. Azonban mindenképp van vége s az az ügyes tolvaj, a kinek személyiséget a rendőrség hónapokon keresztül kereste, szombaton este végre kézrekerült, bátorkeszi Kiss Kálmán királyi járásbírói irnok személyében. Szombaton este a késes-utcai Csengeri-féle kereskedésben próbált szerencsét s már ki is vitte a fiókot a pénzzel együtt, a midőn a mellékszobában levők észrevették a lopást s a kereskedő fia utána iramodott a tolvajnak, a kit azután többen követtek. Kiss látva, hogy már nem futhat, eldobta magától a pénzes fiókot s egyik mellék utcába ugrott, ahol azonban azonnal utól érték s Ottó Lajos közshadseregbeli katona, továbbá Kiss Lajos és Percze az ott őrt álló rendőr azonnal elesípték s a rendőrségi központra szállították. Kihallgatása után átkísérték a királyi ügyészséghez.

* **Vizvezeték Debreczenben.** Egy csomó ajánlat fekszik a városházán a debreczeni vízvezeték berendezésére névve. Felele fontos és érdekes tárgyalás lesz tehát az, mikor majd a véleményezésre felhívott jog- és pénzügyi bizottság eszmeeserőit, vitáit ez ügyben is megkezdí. Pár nap előtt a Zellerin gyár kiküldöttéi jártak Debreczenben, hogy a vízvezeték berendezésére nézve benyújtandó ajánlatukhoz a felvilágosításokat beszerezzék. A városházán hosszasan tárgyalták Simonffy Imre kir. tan. polgármesterrel és Vecsey Imre aljegyzővel, aki ezt az ügyet a városi tanács előtt referálni fogja. A Zellerin gyár rendezte be a káposztás megyeri vízvezetékét s most Miskolcra és Szolnokra kötöttek szerződést a vízvezeték berendezésére nézve.

* **A polgári fideputatumot,** azok akik még eddig ki nem váltották, tanácsai végzés szerint márczius 1-jéig válthatják ki a házipénztárnál április 1-ig pedig tartoznak a guti faraktárból illetőségüket elhordatni

* **József főherceg és Debreczen.** József főherceg ő fenségének Debreczen iránt táplált nagy jó indulata ismeretes. Ennek a jó indulatnak jele a közetkező eset: Vasárnap két debreczeni ur, Fiumében időzvé, kíváncsi volt meglátogatni a főhercegi család fiumei gyönyörű paradicsom — kertjét. A villa Giuseppe parkjának kapujában álló portástól tudakozódtak, szabad-e a bemenetel? A portás azt válaszolta, hogy most senkit nem eresztet be, mert a fenség itt időzik. A két idegen fölemlítette a portás előtt, hogy ha ő fenségének megmondaná, hogy két debreczeni szeretné megtekinteni a kertet, talán engedélyt kapnának a bemenetelre. A portás azt válaszolta, hogy ezt ő is hiszi, mert tudja, mennyire szereti Debreczent ő fensége; de a fenség most templomba van, nem beszélhet vele; azért jöjjenek egy óra múlva. A debreczeni urak pont 12 óra körül ismét a villa bejáratánál voltak. A portás szó nélkül bocsátotta be őket a remek parkba, melynek szépségeivel alig győztek betelni.

* **Vendéglősök bálja.** A debreczeni vendéglősök, kávéosok és pinczerek márczius hó 16-án rendezik táncszüvegülmukat. A Margit-fürdő vendéglő disztermében rendezendő vigalom rendező bizottságának elnöke Sz. Dávid István. A bál tiszta jövedelmét felerészben a piczér-betegségélyző pénztár és felerészben a debreczeni egyetem javára fordítják.

* **Kratzsch János meghalt.** Méltó részvételt vettük a szomorú hírt, hogy Kratzsch Nep. János, nyugalmazott pénzügyi tanácsos és igazgató helyettes tegnap hosszas szenvedés után meghalt. Egyike volt a széles körben szeretett Kratzsch János azoknak, akik nyugalmazásuk időszakában a legnagyobb örömet a humanitásában keresték és találták meg. Számos jótett fűződik nevéhez. Haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki: **Özvegy Buzihkay Lászlóné szül. Kratzsch Anna** a maga és testvérei, ugyszintén a többi rokonok nevében is, szomorodott szívvél jelenté szeretett fivérének **KRATZSCH NEP. JÁNOS**, nyugalmazott m. kir. pénzügyi tanácsos s igazgató helyettesnek, 1848/9-diki honvéd hadnagynak, folyó évi február hó 20-án reggeli 4 óra körül, hosszas szenvedés után, életének 69-ik évében történt gyászos elhunytát. Kedves halottunk földi maradványai folyó évi február hó 22-én délután 4 óra körül fognak nyomtató utcai 769. számú házából a rómi.

kath. egyház szertartása szerint a Szent-Anna utcai temetőben levő sírboltba örök nyugalomra tétetni, az engesztelő szentmiseáldozat pedig e hó 23-án reggeli 9 óra körül fog az egek Urának bemutatni. Mely végtszességételre rokonait, barátait és ösmerőseit bánnatos szívvél meghívja. A béke angyala virrasszon porai felett! Debreczen, 1894. évi február 20-án.

* **Az adókiertes Debreczenben** most van folyamatban. Az egyes adónemek kiertesének munkálatait a város adókiertes osztálya már el is készítette, azokat a pénzügyigazgatóság-hoz felülbírálás és jóváhagyás czéljából át is tette. Ilven áttett s kiertes adónemek az I-ső és II-ik osztályu kereseti adók és a földadó. A harmadik és negyedik osztályu kereseti adó kiertes munkálata még csak most van folyamatban s az a jövő hónapban nyer befejezést.

Trefák egy csomóban.

— Gyűjtemény. —

Jer vissza — írja vala egy nem nagyon keresztényi érzésű aszszony szeretőjének — ha távollévőt akartam volna szeretni Istent szerettem volna.

— Szabad kérnem nagysádat egy keringőre?

— Igen, de kérem csak lassu tempóban, mert még mindig gyászolom a férjemet.

— Hogy van az, hogy önt most olyan ritkán látni nőtársaságban?

— Nőgyűlölő lettem, asszonyom.

— Nőgyűlölő ön? Hízzon ezelőtt egy esztendővel rajongott a nőkért!

— Hja azóta megnősültem!

— Hogyan ön el akar válni a feleségétől, miután 25 év óta él vele.

— Nos, azt hiszem, elég volt.

Argusnak száz szeme volt és nem tudott megőrizni egy aszszonyt s mi két szemmel akarjuk!

— Tul udvariasság, ha a kikoszorozott és az ajtón kidobott kerő bocsánatot kér — alkalmatlankodásért.

— Tuludvariasság, ha az kinek ellopták óráját, felkéri a tolvajt, hogy jelentkezék a kulcs átvétele végett.

Gondolatok.

Ha reményeink árbozca eltörök, ugy életünk nem egyéb sivár pusztaságnál.

A tudomány kincsesház, melyet minél inkább kimerítünk, annál inkább epedünk utána.

Kaufer Malvin,

A legjobb étel az anyatej.

Minő az asszony, olyan az eczet.

Jobb a száraz kenyér békében, mint a hizlalt borju perpatvarba.

A ki idejét pazarolja magát lopja meg.

Kinek sok a hibája:

Rákenni a — világra;

S legyen csak egy erénye:

Mindjárt nagyra van véle!

Kevés oly nő van, kinek jó tulajdonsagai túlélik szépségét.

La Rochefoucauld.

A pénz, ha volt, annyi mintha nem lett volna: ha van, nem ér semmit, mert csak a forgalomban lehet hasznát venni; ha pedig még csupán lesz, akkor nesze semmi, fogd meg jól!

A szerelem: aranypor, mely a szív sebet elrejtetheti; a szeretet: balsam, mely a sebet meggyógyítja.

Hajdumegyei hírek.

* **Halálozás.** Literáti Foghtü Samuel, h.-Szoboszlói nagy birtokos, a ki egyike volt az egykori Hajdukerület kitünőségeinek, e hó 14-én meghalt. Az 1848—49-iki szabadságharcban tevékeny részt vett, mint huszár-kapitány s 1849 ben a kormánynak Debreczenbe menekültekor Kossuth Lajos több napig vendége volt. A szoboszlói kastélyban még most is meg van az a szoba, a melyben a korona el volt rejtve. Kossuth Lajos ugyancsak a Foghtü kastély udvarán tartott beszédet Szoboszló város lakosságához.

* **Betöréses lopás H.-Szoboszlón.** Levelezőnk írja, hogy Szoboszlón szerdán éjjel nagy betöréses lopást követtek el Róth Lajos ottani tekintélyes kereskedő kárára. A tettesek az egész külön épületben levő iroda hátulsó falát, amely egy pusztaelektra szolgál kiásták, s ott behatolva, az íróasztal egyik fiókját véssével felfeszítették, s abból 785 frt készpénzt elvittek. A tettesek — a mint a körülmények mutatják — a viszonyokkal teljesen ismerősök voltak. A megindított nyomozás folyamán a csendőrség J. Kiss Sándor és Czeglédi Gábort súlyos gyanuok miatt letartóztatta, a kik mindketten a károsult Róth Lajos szolgálatában állottak. A letartóztattak tagadnak, s átadtak a kir. járásbírósnak.

* **Hajdu-Szoboszló városból** írják, hogy az ottani pusztangyalházi közbirtokosság szabályrendeletét a fölmivelésügyi miniszter nem erősítette meg, hanem azzal küldötte vissza a vármegye utján a város közönségének, hogy a szabályrendelet, tekintettel a tárgyalás alatt levő mezőrendőrségi törvényjavaslat rendelkezéseire, ennek törvényerőre emelkedése előtt jóvá nem hagyható. A miniszter leirata nagy visszatetszést szült a város közbirtokosságánál.

* **A megye közutai.** Hajdumegyében a törvényhatósági uthálózat kiépítése nagyon lassan halad előre. A debreczen budapesti törvényhatósági ut kiépítése, mely pedig hadászati ut is, évek óta szünetel. Szoboszló város és határa területén az utóbbi 4 év alatt nem épült ez az ut 2 kilométernél többet. Nádudvar felé az utirány évekként ezelőtt kijelölték már, azonban maig sincsen az építés megkezdve, s a kész töltés egyébre sem jó, mint-hogy őszszel és tavaszszal a közlekedést lehetlenné tegye. A vármegye érdeke nagyon megkivánná már, hogy az utak rendszeres és gyors építése megkezdessék.

* **Halálozás.** Karap Antal ügyvéd és Hajduvármegye bizottsági tagja, élete 74-ik évében, rövid szenvedés után Hajdu-Böszörményben elhunyt. Béke poraira!

* **Egy gomb mint életmentő.** H.-Szoboszlóról írják, hogy Zöld Imre ottani rendőr és egy Popsár Sándor nevű vasuti munkás együtt beszélgettek, átellenben ülve a vasuti melletti „Szeles” csárdában. Besszélgetés közben a munkás elővette revolverét, s annak szerkezetét magyarázni kezdte a rendőrnek. Magyarázat közben azonban a revolver elsült s a golyó épen a rendőr melléne repült. Szerencsére egy köpenyegombba ütődött s így a rendőr erős ütésen kívül más kárt nem szenvedett.

A tükör.

— Karczolat —

— Kisasszony ön rettentően hiu.

— Uram ön meg véghetetlenül udvarias.

— Eh, hagyjuk az udvariasságot. Csak idegenek legyenek egymással udvariasak.

— Hát mi nem vagyunk idegenek?

— Már megint bántani akar!

— Mert maga is bánt.

— De ha ön az egész uton mást nem tesz, — mint a kirakatokba néz s a tükörbe nézi bajait.

— Hát kedvem van tükörbe nézni.
— S mit lát ott? Egy leányt, ki olyan tures lelkü, hogy mindig csak ruháját igazítja.

— Meg egy urat, ki olyan felületes, — hogy ilyen lánynyal érdemesnek tartja foglalkozni.

— No ebben igaza van.
S haladnak tovább a köruton, mialatt folyton folyvást csipkedik és boszantják egymást. A fiatal ember tökéletesen el van keseredve, mert Lujza minden kirakatba néz s mindenütt talál magán, ruháján valami igazítási valót.

— Hát már megint magát bámulja?
— Tetszem magamnak.

— En meg kijelentem, hogy maga a világ legcsunyább teremtese. De persze a tükör nem mutatja meg magának a szeplőket.

Lujza dühös, mert néhány szeplője képezi gyöngye oldalát. — Maga meg azért nem nézi magát tükörben, mert nem akarja látni görbe lábait.

— Hahaha! Hát maga szintén talál rajtam kifogásolni valót. — De hisz a férfinál nem külső dönt. Maguk meg csupa külsőből állanak.

Lujza mit sem felel, csak tüntetőleg nézegeti magát minden kirakatban, hogy még jobban boszantsa kisérőjét.

A legelső üvegkereskedésnél megáll a fiatal ember, egy perc alatt az üzletbe szökik, majd néhány pillanat múlva kijön; kis tüköröt vett.

— Ime, fogadja kisasszony s nézze magát az egész uton s mindig mindenkit gyönyörködjek saját bájaiban.

Lujza dühös a bántó ajándéokra, de mosolyogva elfogadja, megjegyezvén, hogy mindig, mindenkor nézni is fogja magát.

Egy könyvkereskedés elé érnek. Lujza belép s csakhamar kijön kezében egy „Illemtan”-nal.

— Ime fogadja uram s olvassa az egész uton s mindig, mindenkor tanuljon belőle.

S tovább mennek és boszantják egymást, mert — nagyon szerelmesek.

Ujdonságok.

— **Egyházkerületi közgyűlés.** A tiszántúli ev. ref. egyházkerület az évi első, tavaszi közgyűlése április hó 9-én veszi kezdetét. Ezen az egyházkerületi közgyűlésen számos, igen fontos tárgy, a többek között a Debreczenben létesítendő egyetem kérdése is tárgyalás alá kerül. A közgyűlést megelőzőleg az egyházkerületi tanügyi bizottság tart ápr. hó 8-án ülést, a melyen az egyházkerületi közgyűlés elé kerülő tanügyi dolgokat látják el határozati javaslatokkal. A közgyűlés iránt a melyre a meghívók az espereseknek már szétküldettek, az érdeklődés igen élénk.

— **Tartalékos tisztek figyelmebe.** Egy most kibocsátott hadügyminiszteri rendelet szerint a tartalékos tiszteket bevonuláskor a nem tényleges állományba való visszahelyezésük alkalmával gyakorlati vizsga alá kell bocsátani oly czélből, — hogy a parancsnok határozatot hozhasson, vajjon a tartalékos tiszt esetleg évenként beidéztessek-e a fegyvergyakorlatokhoz?

— **Csontváz az árokban.** A ondódi földön egy árokbővítésnél csontvázra akadtak. Mikor az első darab csont kikerült a munkások felugráltak, hogy a közelben levő gazda ember után siessenek. A gazda meg volt rettenve, mert a munkások egész felfutják az eseményt. Itt bünténynek, szenczáziós bünténynek a titka lappang s aztán kezdtek a közmondások igazságát is megmagyarázni, hogy „a tyuk is kikaparja.” Következtettek aztán erre-arra az eltűnt emberre, míg a gazda azt kívánta, — hogy az árokásást folytassák, a csontvázt vegyék ki s majd jelentést tesz róla a rendőrségnek. A két napszámos hajlott a biztatásra. Asnak, ásnak szorgalmasan, úgy hogy csupa merő víz lett a ruhájuk. Egyszerre csak nagyot néz az egyik napszámos, majd jobbat kiált: „Hiszen kutya ez nemzeti uram.”

— **A debreczeni iparos ifjuság betegsegélyző zénztára** 1894. Márczius 4-én d. u. 3 órákor saját helyiségében tartja második évi rendes közgyűlését, melyre a közgyűlési kiküldötteket s általában az érdeklődő tagokat ez uton is meghívja az igazgatóság. Tárgysorozat: 1. felügyelő bizottság jelentése az 1893. évi eredményről. 3. Igazgatóság feljelentése tárgyában határozat hozatal. 3. Az 1893. évi nyereség felett rendelkezés, tartalék tőke alakítása. 4. Hat felügyelő választása.

— **Rosz a víz.** Sokan panaszkodnak városunkban különösen az idegenek, hogy nálunk kevés a víz s a mi van is olyan rossz, — hogy a lakosság egészsége komolyan veszélyeztetve van általa. Tűz esetén pedig éppen féltő s nem egy eset volt és lesz is rá, hogy vagy nincs, vagy nagyon kevés a víz. Mind egészségügyi, mind közbiztonsági szempontból jó volna segíteni a bajon a kutak tisztításával.

— **Lepke a kéményben.** Afőle kopott éjjeli lepkérül van szó, mely a rejtek utca rejtéjében házában elrejtőzött a rendőri szemek elől a kéménybe. Társnőjének erre már nem volt ideje. Így aztán mikor a koterbe indították az éjjeli vendégszereplés miatt, társnőjét is felfődözte s a rendőrség megfogta a kopott szárnyu lepkét a kéményben.

— **Presbyteri közgyűlés.** A debreczeni ev. ref. egyház presbyterei f. hó 25-én, vasárnap délelőtt tíz órákor, az egyház épületének nagyszobájában Kiss Áron püspök és Simonffy Imre kir. tanácsos, egyházmegyei főgondnok elnöke alatt közgyűlést tartanak. A közgyűlés egyik legfontosabb tárgyát az egyházkerületi világi aljegyzői állás betöltése fogja képezni, azonkívül számos folyó ügy nyer majd a közgyűlésen elintéztést.

— **Nincsen lakása.** Szegény özvegy asszony, akinek kilencz gyermekén kívül senkije és semmije sincs széles e világon tegnap délután felment a rendőrséghez, hogy csukják be őt a börtönbe, mert nem képes kilencz gyermekének lakásra és kenyérré keresni. Ott legalább lakása és éhező gyermekeinek kenyere lesz. A szegény asszony elkeseredését szívére vette egy derecskei uriember, aki az asszonyt és kilenczgyermekét elvitte magával ahol gazdaságában mindnyájokról gondoskodva lesz s az édesanya s nagyobb gyermekeinek módot nyújt a keresetre.

— **A debreczeni első takarékpénrtár** vasárnap tartja évi rendes közgyűlését. A részvényesek elé terjesztendő jelentését az igazgatóságnak megkaptuk. Ezuttal néhány fontosabb adat közlésére szorítkozunk. A pénztári forgalom a harminczhárom millió forintokban megközelítette! A betétek állománya december 31-én hetedfél millió forint volt, míg a váltó tárczában négymillió forint érték volt, a jelzálogra adott kölcsönök összege 1.733.000 frt. A mult évi nyereség 86.985 frt, melyből a szabályszerű levonások után 54000 frtot javasol kiosztatni az igazgatóság részvényeseként 90 frtjával. Az adakozásokra 3600 frtot javasol. Egyik legérdekesebb része az igazgatósági jelentésnek a 6. szakasz mely így hangzik: „A debreczeni egyetem gyűjtő bizottsága intézetünkhöz is köldött aláírási felhívást, melyet a midőn a tek. közgyűlés elé terjesztetni szerencsénk van, indítványozzuk, hogy százas fősiskolánk eme legfontosabb átalakulását és fejlődését figyelembe véve, közművelődésünk ily hatalmas mozzanatát úgy az ügyszöket miut takarékpénrtárunkhoz méltóan fogjuk fel s szavazzunk meg a debreczeni egyetemre — már e közgyűlésből 10000 koronás alapítványt mely részvénytársaságnak 50 éves fennállásának jubiláris évében 1896-ban — egy összegben fizetnének be a kollégium pénztárába. Indítványunk elfogadását kérve, bemutatjuk jóváhagyás végett a 10.000 koronáról szóló alapítási oklevelet, mely a határozat jogerőre emelkedése után — a gyűjtő bizottságnak legott kiszolgáltatók.”

— **Országos kongresszus Debreczenben.** A városunkban tervezett országos tanszerkiállítással egyidejűleg különféle tanügyi összejövetelek gyűlések színhelye is lesz Debreczen. A tanítóképző intézeti tanárok orsz. egyesületének választmánya hajlandónak nyilatkozott arra, hogy ha a tagok többsége is kívánja,

rendkívüli közgyűlést hív össze Debreczenbe a tanszerkiállítás idejére.

— **Nyulharcz a városban.** Érdekes képet nyújtott tegnap a mester utczán az a harc, amit egy csomó felnött ember s egy rakás gyerek két nyulért vívott. Valahonnan a rabkert mellől zavarták fel a két nyulat s ezektől futottak egyenesen be a városba. A zavarók és gyerekek egész serege jűzte a két nyulat s be is hajtották egész a városba. Jobban meglévén azonban a nyul futó képességgel áldva, úzóinek méltó haragjára keresztül a városon elmenekült.

— **Egyházak.** — Ma, vasárnap az ev. ref. templomokban a következő lelkészek tartanak isteni tiszteleteket; a nagytemplomban: Kovács Emil segédlelkész; a kistemplomban: Mindszenti Imre segédlelkész; az újtemplomban: Diesöffy József; az ispotálytemplomban: K. Tóth Kálmán. A róm. kath. templomban reggel hét és nyolcz órákor, valamint délelőtt féltizenkét órákor csendes szent misék tartatnak. Délelőtt 9 órákor énekes misét mond Dr. Wolafka Nándor vál. püspök-plébános, a mely után szent beszéd lesz. Délelőtt féltizenkét órákor csendes szent misét Kópis József segédlelkész mond. Délután félhárom órákor egyházi tanítást Dr. Wolafka Nándor vál. püspök-plébános tart. a mely után litánia s négy órákor a rózsafüzér társulat éjzatossága lesz. Az ág. evang. imaházban az istentiszteletet délelőtt 10 órákor Materny Lajos tartja meg.

A beszélő papagály.

— Szalon titok. —

Nem nagyon régen, mindössze három hónapja annak, hogy Kelemen Balázs ur egy papagályt kapott. Ajándékba kapta s ő ezzel a papagálylyal végtelen boldoggá lett. Estétől reggelig, mert csak ilyenkor volt ideje sohasem csinált egyebet, mint zavarta álmából a szép papagályt és tanította:

— Mond drága kis madaram: Számár.
Senki sem lett volna Kelemen Balázs urnál boldogabb, ha az ő papagályja kimondja, hogy

— Számár!
Szinte elképzelte magának, hogy milyen nagyszerű jeleneteket produkál majd a kedves papagály. Ha eljön az ő soha sem szívelt anyósa s elkezd nyelvelni, az ő kis pazagályja menti majd meg, mert az sem marad adós a válasszal s belekiált az anyós hársártoskodásába, hogy:

— Számár!
Kelemen Balázs ur sokat bajlódott a drága madárral, de úgy látszott mind hiába. Kis felesége sokat neheztelt azért, hogy férje ura folyton csak a papagálylyal bibelődik s őt észre sem veszi, figyelmére sem méltatja. Ugy látszik, hogy ennek a helytelenségnek a tudatára ébredt Kelemen ur is s egy szép napon, mikor jól ki kiabálta magát a papagály előtt, a kis feleségéhez ment.

— Edes muczuskám!
— Nos? Csuda, hogy nekem is szentelt egy percet.
— Tudod hogy szeretlek.
— Tudom.
— Hát te muczuskám.
— Azt meg te tudod.
— Nem is szeretlél te soha semmá rajtam kívül ugy-é kis feleségem?

A papagály erre sokkal előbb, mint a feleség megszólal s mintegy bele kiált a férj kérdésébe:

— Számár.

S Z I N H Á Z.

* **A színház fűtése ellen alapos és jogosult panasz** merült fel a közönség körében. Gyakrabban, mint nem vajmi kevés gondot fordítanak a fűtésre s természetesen bosszantólag hat a közönségre, hogy az előadás jó részét dideregyve kell végighallgatni.

* **Ujdonságok színpadunkon.** Tiszai színgazgató megszerezta a Cziterás című, s Fanchon asszony leánya című operette elő-

adási jopát megszerezte, továbbá A baba című bohózatot és Az asszony verve jó című népszínművet is előadásra. Valamennyi még a folyó színi évadban bemutatásra kerül.

* **A parasztbecsület** című egy felvonásos opera a folyó színi évadban egyszer-kétszer még színre kerül. Az emlékpórákat most tartják belőle a színtársulat tagjai közül csak azok, kik játszottak, vagy az új szereposztás után játszani fognak benne.

* **Réthy Laura szerződésének.** Debreczen közönsége szíves örömmel emlékezik vissza arra az időre, mikor még Réthy Laura volt a primadonnája és mizerábilisnek tartja azt az állapotot, amelyben a társulat most van. Eltekintve attól, hogy K. Kopácsy Juliska játszik is nem is, de nem is pótolni azt az őr, amely a primadonna váltsággal városunkban ma is fennáll. Ebben a kényes helyzetben Réthy Laura felajánlotta, hogy eljön vendégszerepelt, sőt kilátásba helyezte hogy jövőre, mint primadonna Debreczenbe szerződik. Tiszai színigazgató ahelyett, hogy megragadta volna a kedvező alkalmat, megijedt s nem léptette fel Réthy Laurát. Majd visszakívánja Debreczen s akkor egy igazi primadonnának talál lenni. Ugy látszik azonban, hogy egy titkos erő dolgozik ellene annak, hogy Debreczennek igazi primadonnája legyen s Tiszai megkötött akarattal nem képes a jogos várakozásokat kielégíteni. Ez így volt, így van és így lesz, ha a színházbizottság határozottabb fellépéssel az ilyen indokolatlan s a közönség művelésének rovására hajtott törekvésnek egyszer s mindenkorra útját nem állja. Réthy Laura most Kolozsvárt fényes sikerrel vendégszerepelt, a közönség határtalan lelkesedéssel üdvözölte és meg kellett vendégszereplését pótolni. Réthy Laura hozánk is elakar jönni, sőt ide Debreczenbe akar szerződni. Ezt az alkalmat csak határozott célzatosággal, vagy rosszakarattal lehet csupán elszalasztani.

* **A Röder testvérek hangversenye.** Tiszai Dezső színigazgató — mint értesülünk, a napokban felléptei a Röder nővéreket a kik már a múlt évben is oly sikerrel hangversenyeztek színdadunkon, hogy azt közkívánatra meg is ismételték. A hangverseny iránt, amelynek sikerült a négy nővér igazi művésze minden tekintetben biztosítja, városzerte általános az érdeklődés.

Pecskay Alajos hangversenye. Szerdán és Csütörtökön nagyszámú közönség gyűlt össze színházunkban, hogy meghallgassa ennek a szép fiúéi fiúnak a hangversenyét, kit előbb helytelenül „csodagyermeknek“ neveztek el, hanem már is kész bevezetett művész, a kinek istenálotta nagy zsenialitása teljesen öntudatosan nyilatkozik meg. A közönség már megjelenekekor tüntető tapsokkal fogadta a fiatal művészt és ez a lelkesedés minden előadott darabja után fokozódott. A fiatal művész tőlünk Székesfehérvárra utazik, hogy az ottani színházban hangversenyezzen, a mint értesülünk márczius havában visszatér hozzánk és több estén fog hangversenyével a debreczeni zenekedvelő közönségnek felvezetett nyújtani.

Rendkívüli városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Közepes érdeklődés hozta össze a város rendkívüli közgyűlésre a törvényhatósági bizottság tagjait. A nagytanácsterek padsorai között több hely üresen maradt s a karzaton sem voltak érdeklődők.

Jóval 9 óra után vette kezdetét a közgyűlés. Elsőnek a főispán szentelt megemlékezést a nemrég elhunyt tanácsnok Zöld Mihály emlékére, majd lelkesedéssel veszi örövendetes tudomásul, a Jókai Mór köszönő leiratát.

Nagyobb érdeklődés támadt a vágóhid szabályrendeletének módosítása iránt. Harcoltak is ellene s a vége az lett, hogy a tanács javaslatait elfogadtatták, a vágatási árak maradnak a régié, a bejelentés a vágatás előtt egy félórával történik s a tanács megbizatik azzal, hogy a saját hatáskörében intézhedjék a hűtő készülék berendezése iránt.

Még érdekesebb vita ezután keletkezett.

A tűzoltóság ügye került tárgyalás alá. A tanács javaslata szerint a tűzoltóság fenntartása segítése és a 2 %-os tüzi váltság behozása rendkívül szükséges. Nosza támadt ezután lázadás azok részéről, a kik félnek a községi adótól, mert ez a tüzi váltság nem egyéb, — mint leplezgetett községi adó. Az e részéről támadt szószaporitásnak is az lett a vége, hogy szavazás útján a tanácsi határozatot egy szótöbbséggel elfogadta a közgyűlés.

A jövő év első hónapjában lép életbe a tüzi váltság s a tűzoltóság reorganizálása ezután történik meg valójában.

A miniszter a hatósághoz intézett leiratában elégségesnek tartja, ha a trachoma szem-betegek gyógyítását egy orvos végzi, a mi a felelőség szempontjából ajánlatosabb is, s nem kettő, mint ez Debreczenben van.

A városi tanács ezzel szemben javasolja, hogy ismételten indokolt felterjesztés intézések a miniszterhez, hogy a két trachoma orvos amugy is ideiglenes alkalmaztatása elé akadályokat ne gördítsen.

A kerületi betegsegélyező pénztár kérelme került ezután tárgyalás alá. Az egész ügy simábban folyt le mint azt gondolták. — A tanácsi előterjesztést, hogy já kért háromezer forint az ipari alapból kiutaltassék a közgyűlés egyhangulag elfogadta.

Miután még községi kötelékbe való felvétel helyezett kilátásba a közgyűlés s polgárosítást szavazott meg, az kevéssel 12 óra előtt véget ért.

Pénteken délelőtt a hitelítő közgyűlést tartották meg s így hitelesített tárgyak a szokásos közszemlére tétettek ki.

Hasznos tudnivalok.

Foltokat a kelmékből kivenni. Dohány-, növény-, sör-, gyümölcsbor-, eper-, cseresznye, és és ribizkefoltok a fehér és más kelmékből eltűnek, ha ezek jól beszappanoztatnak és kimosatnak. Ha pedig a kelmék színesek, egy pohár vízbe 12 csepp kénes savat kell önteni, a meghigított folyadékkal aztán a foltot bedörzölni s tiszta vízzel kimosni.

Kályha fénymáz. 21 dekagramm benza gyantát, 18 dekagramm storaxot s 3 dekagramm ladanum gyantát porrá törünk, az két dekagramm terpetinnel elvegyitjük, edénybe tesszük s ezt ismét más forró vízzel telt edénybe tesszük s addig hagyjuk benne, míg az anyagok elolvadtak. Ha s a keverék már egészen folyékony, rhodos, szegfü és leven-dula olajat, mindenikből másfél grammot s egy 1 dekagr praeparált fekete elefántesontot s 2 gramm fekete peruviai balzsamot adunk hozzá, miután mindezt jól elvegyitettük, pecsétviasz forma rudakat alakítunk belőle.

Megégett vagy barnára perzselődött vásznat megfehéríteni. Borezetben 4 dekagr. (két lat) fehér földet vagy agyagot, 2 dekagr. (1 lat) tyukganéjt, 1 dekagr. (fél lat) szappant s egy vereshagyma levét sűrű péppé főzzük, a foltra felkenjük, megszáritjuk s hideg vízzel lemoszuk.

CSARNOK

A hétről.

A trópusi vidékeken,
Ha már az éj leszállott,
Hol őserdőknek lombja leng:
Zajos hangverseny áll ott.

Ha rekkenő hőség helyett
Jön hűvös árnya estnek:
A madarak s egyéb vadak
Vig hangversenye kezdnek.

Milyen jó, hogy nem ismerünk
Olyan meleget mi!
Itt éjjel, nappal egyaránt
Lehet hangversenyezni.

Idő van: nem hiányzik ám
A kész hangversenyző se.
Es áll a bál, hajh egyre áll,
Csak ember füllel győzze.

A vásáros komédiák
Ott vannak első sorban.
Előttük áll egy ember és
Kiáltoz egyre jobban.

„Elő, elő! hölgyek s urak,
Csak öt krajczár az ára!”
S vásári nép mind, mind belép:
Nem szól a szó potyára.

Ily vásáros komédiát
Találhatsz mindenütt te.
Ki az, ki önnönéremét
Hirdetve, zajt nem ütne?

Tekints az országház felé:
Polónyi győzi hanggal
S Szilágyin, aztán másokon
Vigan keresztül nyargal.

Tekints az országház elé:
Hangverseny ott is járja.
Ha megy, ha jó: a honatyát
„Abczug“, vagy „eljen“ várja.

(Ebből, igaz, nem jár haszon
Hangversenyző uraknak,
Legfeljebb egy ütése jár
A bős rendőrharcnak.)

Aztán a drága hírlapok
Miként bangversenyeznek!
Strébert miként tesznek meg ök.
„Nagy írónak“ — „jelesnek“.

Ki vágyik a hír-, név után,
Az hírlapot „csinál“ ma:
S hírének harsogásaitól
Elszáll az ember álma.

A lap szolgál nem nemzeti,
De stréber géniusznak,
Es a hangverseny hősei
Dicsőség arján úsznak.

Hangversenyezni ma divat.
Es járja mindenképen
A városokban mindenütt,
Aztán meg Domboszögében.

Hangverseny kétszer is kijár
E héten Debreczennek.
„Adok, hogy adj“ ez most az elv
Es hódolunk mi ennek.

Önzetlenül jót tenni még
Nincs embernek vérebe,
Jótekonyczélra áldozunk,
De dalt kérünk eserebe.

Es zeng a dal, ki vastagon,
Ki véknyan, mint a czérna,
Es gyűl a pénz, hadd gyűljön is;
Mert gyűl kettős szent czélra.

Az emke és az egyetem
Sok jó pénzt zsebre vágna.
De ára sokkal többre megy
A szép selyemruháknak.

Jobb volna többet adni és
Kevesebb selymet venni.
Hallgass Doromb, hiába szólsz:
Nem lesz belőle semmi!

Doromb.

Irodalom.

A magyar mese és a mondavilág-ból, Benedek Elek mesekönyvéből megjelent a második füzet, nyolcz szép mesével minden meséhez sikerült illusztráció van Széchy Gyulától. A ki tiz füzetre (első kötet) 250 krral előfizet, annak a kiadó Atheneum társulat bérmentve küldi meg a füzeteket. Egy füzet ára 25 kr.

Vasvármegye nemes családjai. Balogh Gyula, Vasvármegye főlevéltárnoka, évekig

dolgozott tevékeny buzgalommal ama nagy becsű művén, mely Vasvármegye nemes családaira vonatkozik. Az összegyűjtött becses genealógiai, családtörténeti, heraldikai és általános történeti adatok, a 12. századdal kezdődnek, a munka két részre oszlik és 1721 főrendi nemes családot 480 czimeres nem levelet mutat be, melyekből 400-at még semmiféle szakunkba nem ismertett. A mű vasvármegye törvényhatóságának pártfogása mellett április hó végén fog megjelenni. Előfizetési ára az 500 oldalra terjedő nagybecsű munkának 5 frt, mely összeg márczius hó végéig Szombathelyre szerző nevére küldendő be.

Ingtalanok forgalma

a debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál f évi febr. 17 tól febr. 24-ig.

1. Apródi János és neje Német Julianna veszik Kóti Sándor és neje Szabó Zsanét külső háztelkét 300 frtért.
2. Sütő János és neje Szabó Sára veszik Vilmányi Sándor és neje Fazekas Erzsébet új földét 700 frtért.
3. Szabó Sándorné Devics Anna és Takács Sándor és neje Dévics Petronella veszik Madarász Lajos és neje Nagy Julianna kúteza 3233 sz. házat 2200 frtért.
4. Tar Károly és neje Nagy Julianna veszik Kapesány Sára Ungváry Györgyné és társa homok utca 2999 sz. házat 750 frt.
5. Liptai Miklós és neje Hatvani Klára veszik Kóós Antal ondódi földét 600 frtért.
6. Kis Bálint és neje Gál Sára veszik Kovács Eszter Kovács Sándorné és társai libakerti földjét 200 frtért.
7. Maduracz Lajos és neje Nagy Julianna veszik Horogh György és neje Nagy Sára köteles utca 2659 sz. házat 1150 frtért.
8. Moger Antalné Csipkés Erzsébet veszi Szabó Mihály homokkerti földjét 350 frtért.
9. Dr. Engel Ignáczné Löfkovics Paula, és Dr. Nagel Zsigmondné Löfkovics Laura veszik Tonka T. és neje Zavadszky Róza várga utca 2230 sz. házat 13500 frtért.
10. Vértesi György és neje Nagy Julianna veszik Apródi János és neje Német Julianna homokkerti földjét 900 frtért.
11. Nagy Mihály és neje Vas Julianna veszik Kálmán János garai utca 1357 sz. házat ondódi földével 1000 frtért.
12. Bakos Antal és neje Illéssy Karolina veszik Joch János és neje Papp Teréz újföldét 704 frt 15 krért.
13. Luczi István és neje Nagy Julianna veszik Mátyás József és társa újföldét 130 frt 26 kr.
14. Horváth Gábor és neje Vértessy Sára veszik Veres Bálint és neje Erdős Julianna csapókerti szőlőjét 550 frtért.
15. Berki József és neje Rác Julianna veszik, Pesti Jánosné Major Erzsébet homokkerti szőlőjét 600 frt.
16. Szücs Imréné Bicskei Zsófia veszi, Fóris Mihály és neje Nagy Julianna csapókerti földjét 480 frtért.

Debreczeni heti piac.

— Február 20-án. —

Tudósítónk feljegyzései a vásár lefolyásáról a következők: **Piacra** hozott buza 19700 kgr., Kétszeres 17500 kgr. Rozs 19700 kgr. Árpa 18900 kgr. Zab 19800 kgr. Tengeri 24700 kgr. Elkelt mind. **Árak** a következők voltak: I. rendű buza (súlya 82) 7.00 II. r. (súlya 80) 6.80, III. r. (súlya 79.) 6.60. Kétszeres I. r. (s. 74) 6.00. II. (s.72) 5.60; III. r. (s.70) 5.50. — Rozs I. r.; (s. 72) 5.00, II. (s. 70) 4.90. III. r.(s. 68.) 4.80 — Árpa I. r. (s. 61.) 5.80, II. rendű (s. 59) 5.80 I. r. (s. 58) 5.60. — Zab I. r. (s. 44) 6.50, II. r. (s. 42) 6.40, III. r. (s. 40) 6.30. — Tengeri új I. 4.20 — köleskása 9.00., 1 zsák burgonya új 2 frt 00 kr.

A debreczeni Első takarékpénztár

XLVIII. évi

Rendes Közgyűlését

1894. február 25-ik napján, délelőtt 10 órakor,

DEBRECZENBEN,

az intézet üzleti helyiségének tanácstermében tartja.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése s az általuk beterjesztett 1893-dik évi zárszámadások megbirálása.
2. A nyereség miként felosztásának megállapítása.
3. Az igazgatóság javaslata a záloglevelek biztosítékául szolgáló társasági vagyon kijelölése tárgyában — az 1893. évi December 10-ikén tartott rendkívüli közgyűlés 10. sz. határozata értelmében.
4. Tíz igazgatósági tag választása.

A mérleg és nyereség felosztási javaslatot is tartalmazó igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentések, nemkülönben a 3-dik pont alatti indítvány a folyó 1894. évi február hó 17-től fogva, a pénztár helyiségében, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Alapszabályaink 41. §-a értelmében ezen közgyűlésen tanácskozási és szavazati joggal bírnak mindazon részvényesek, kiknek nevei 1893. december 31-ig bezárólag — a részvénykönyvben foglaltatnak.

Az igazgatóság.

BABOLCHAY BÉLA

fűszer-, anyag-festék,
gyarmatáru és csemege-
KERESKEDÉSE,

Rózsater 15. sz. Tisza-palotával szemben.

Ajánlja kitűnő minőségű Cuba, Mocca, Jáva és gyöngy kávéit. Excelesi Carolin, Gláse, Japán és Raugau rizseit.

Valódi Angol Ananás, Jamaica, Cuba Belföldi s Brazíliai rumjait.

Caraván, Songchong Pecco, Madarin narancs-virág s különböző tea-keverékeit, Cuba, Esterházy, Veró, Magyar cognac ipargyártmányu cognacjait.

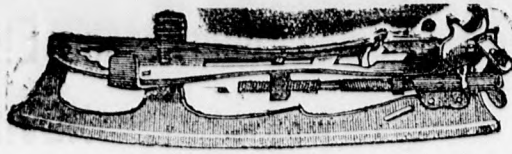
Maestrám-féle csokoládét

s mindennemű a fűszer szakmához tartozó árukat a legolesőbb áron pontos kiszolgálás mellett.

Vidéki megrendelések pontosan, portómentesen eszközöltetnek.

HALIFAX.

MERCUR.

Legolcsóbb beszerzési forrás!

Keresztyák

minden rendszerben.

Szén- és fakosarak.

Kályha ellenzők és tüzszerék.

Vasbutorok, fürdő- és niklrozva.

Budweisi porcellán és majolika kályhák

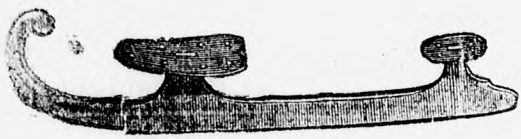
Meidingi, tölő és központüti kályhák.

Száncengők és zörgők. Csákányok és fejszék.

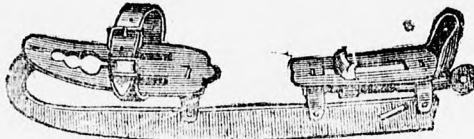
TÓTH GYULA

vaskereskedőnél.

DEBRECEN városház sarkán és
Piacz- és Hatvan-utca
sarkán.

JAKSON HAINES.

PATENT.

Schwartz Lázár szappanos „Leleplezés“ ezim alatt megjelent hirlapi közleményére, ámbár sok megczáfolásra való tartalommal bir, nem tartjuk szükségesnek tárgyilagosan felelni, mivel nem képezi feladatunkat az ügyet a személyeskedés csunya terére huzozolni.

Hirdetésünkkel csak kötelességet teljesítettünk, midőn ve-
vőink és a szappanfogyasztók érdekében rámutattunk, hogy a
Schwartz Lázár által gyártott szappan nem olyan „tisztá“ és
„jó“, mint a milyenek hirdette.

A leleplezés tartalmaz ugyan olyanokat, amik hosszas po-
lémiának szolgálhatnak okul, de az érvelésben egyet mellőztünk,
amire pedig Schwartz Lázár urnak szüksége volna; — nem
czáfolja meg egy szóval sem a hiteles vegyintézeti kiadványt és
igy ő maga is beismeri, hogy szappana gipszszel van keverve,
hogy az pedig hasznára válna a szappannak vagy fehérmü-
nek, azt mi is a t. közönség bírálatára bizznk.

Minden személyes vádaskodást és leleplezést, mint hoz-
zánk nem méltót — elutasítva, provokáció folytán még egy-
szer vagyunk tehát kénytelenek közhírré tenni, hogy „Schwartz
Lázár debreczeni szappanos által gyártott szappanról, szakértő
vegyész által bebizonyított, hogy az hamisított, a fogyasztó
közönség megkárosítására irányuló keverék, mert majdnem 14
egész rész olyan, vizben oldhatlan anyagot tartalmaz, mely
magában értéktelen, a ruha-mosásra nézve pedig — határozot-
tan káros.“

Debreczen, 1894. február 12.

Első debreczeni szappan-gyárosok társasága.

SCHWARZ MÁRTON

Elsőrendű

KÖZVETÍTŐ IRODÁJA

DEBRECZEN.

SZÉCHENYI-UTCA.

Házak, földbirtokok, tanyák, kaszállók,
erdők és szállók, vétele, eladása és haszon-
bérbe adása a leggyorsabban eszközöltetnek.

A mai kor igényeinek megfelelően teljes-
conforttal berendezett szálloda 34 szobával,
s elegáns berendezésű éttermmel és igen fé-
nyesen berendezett kávéházzal együtt eladó.
Az egész üzlet igen jó forgalmu. A vétel
35—30,000 frt készpénzt igényel.

Egy 12 ezer lakossal bíró vidéki város-
ban egy 40 lóerejű géppel berendezett gőz és
olaj malomhoz 8000 frt készpénzzel rendelkező
társ kerestetik. A telep kellően van felszerelve
van s ellátva épületekkel és szép uri lakkal.
A befektetett tőke után 25—30% tiszta jöve-
delmet biztosít a vállalat tulajdonosa, a be-
fektetett tőke pedig az ingatlanokra táblá-
zandó a társ javára.

370 hectoliter kitünő tisztán kezelt ér-
melléki bor eladó. Ebből 41 hectol. 1885. évi
termésből 71 hectol. 1887. évi, 164 hectol.
1889-iki, 50 hectol. 1890. évi és 44 hectol.
1889. évi kitünő bakar.

Egy intelligens házhoz két gymnasiumi
tanuló mellé egy nevelő kerestetik.

Egy nevelő a délutáni órákra alkal-
mazást kaphat egy uri családnál.

Egy nagyobb vidéki városban (megyei
székhely) a legjobb forgalmu helyen fekvő
kávéház eladó.

Debreczen közelében egy 300 holdas
kitünő fekete talaju földbirtok, vetéssel, teljes
instrukcióval, azonnali átvétel mellett ha-
szonbérbe kiadó.

Egy kávéházi helyiség teljes berendezés-
sel kedvező feltételek mellett átadó.

Mintegy 100 hectoliter tisztán kezelt ki-
tünő ó- és új sesta kerti bor hordó számrá
eladó. Kossuth (Czegléd) utca 2567 sz.

Egy 8—900 holdas birtok és egy 500
holdas birtok haszonbérbe kerestetik.

A sesta kertben egy szőlő eladó.

3 hold majorsági föld eladó.

A homokkertben egy szőlő eladó.

Több ház eladó.

Szép uri lakások május elsőre kiadók.

Kellő felvilágosítások díjtalanul adat-
nak. Beiratások díjtalanul eszközöl-
tetnek.